

Ко је био Исус?

Пише: Епископ захумско-херцеговачки и приморски Григорије
субота, 07 јануар 2017 13:06



Исус је, на први поглед, био сасвим и у свему обичан, једноставан, али надасве смирен. Најупечатљивији примери његове смирености су они када он људима који га називају добрим и благим говори "што ме зовеш благим, нико није благ осим једнога Бога" (Мт 19, 17). Кроз читав Нови завет Исус Христос све оне који му се обраћају непрестано упућује на Оца. И тако све до последњих тренутака на крсту. Њега у свету којим је окружен зову сином дрводеље и он на то никад не даје никакву примедбу. Када га апостол Петар назива Сином Божијим, он одговара да Петру то нису открили крв и месо него Отац његов који је на небесима. Зато би најсажетији одговор на питање ко је Исус гласио: он је Син Божији и Син Човечији.

Овим, међутим, обичном читаоцу није речено довољно. Зато ћу покушати да до одговора на постављено питање дођем и с друге стране, настојећи да, супротно увреженим мишљењима, кажем нешто и о томе шта Исус није био.

Исус, пре свега, **није био припадник или члан ниједне ексклузивне групације**. Он није потицао из свештеничког staleжа, нити је био при храму у коме су свештеници приносили жртве. Он, надаље, није био члан ниједне религијске заједнице, којих је у његово доба било више, да поменемо само фарисеје, садукее, есене, зилоте и сл. Као неко ко данас припада реду високог хришћанског свештенства, морам признати да сам ову чињеницу изнео на светлост дана с извесном nelaгодом. Знам да већ у овом часу многи негодују говорећи како се он, Христос, назива великим Архијерејем, Првосвештеником. То је тачно, он се заиста тако назива, али, у времену свог бивствовања на земљи, он није припадао реду свештеника, и то је непобитна чињеница.

С друге стране, **Исус Христос није био ни монах**. Иако су у његово доба постојале

Ко је био Исус?

Пише: Епископ захумско-херцеговачки и приморски Григорије
субота, 07 јануар 2017 13:06

монашке заједнице, и то баш на простору којим је он ходио, на обалама Мртвог мора, ни у једном јеванђељу није записано да је Исус бар једном посетио те заједнице. Он их није ни хвалио ни кудио, нити је икада било коме препоручио да тамо иде или пак не иде, да им се придружи или не. Иако сам Исус није био ни зилот, нити је припадао било којој другој религијској секти његовог доба, чињеница је да међу његовим ученицима има припадника који су му приступили из различитих религијских група - сетимо се само Симона Зилота, Јуде Искаротског и других. Неко ће рећи да је он био аскета, да је постио 40 дана итд. И то је тачно, али тај победоносни подвиг он је учинио само једанпут у читавом животу. Не смемо заборавити ни то да су га ревносни вршиоци религијског закона његовог доба називали изјелицом и пијаницом (Лк 7, 34) јер је улазио у куће цариника, фарисеја и грешника и с њима је јео и пио (Мк 2, 16). Да су извршиоци закона налазили повода за такве приговоре недвосмислено свједоче јеванђеља.

Пошто сам до сада реченим вероватно разочарао типичне религијске следбенике, да кажем реч-две о Исусовој политичкој оријентацији. Као што знате, он је живео у време Римске империје. **Не постоји ниједна реч, ниједан гест којима је Исус показао бунт или негодовање према политици Римске империје.** Он једноставно није говорио о њој, нити било шта чинио против ње. Могло би се рећи да је према Римској империји просто био индиферентан. У сваком случају није припадао онима који су се бунили против ње.

А ко су заправо били истински политички бунтовници у његово време? То су, на простору на којем делује Исус, били национални борци јеврејског народа, жељни слободе и независности - нека врста мешавине бораца за слободу и прибављача материјалне користи. Но Исус се никада није никоме од њих придружио ниједним делом свога бића. Он је ходио кроз Свету земљу од Кане Галилејске до Витаније и говорио народу оне необично узвишене речи: "Блажени сиромашни духом ... радујте се и веселите се" (Мт 5), и чинио племенита дела, исцељивао болесне, опраштао грехе, ослобађао их од невоља. Али **није био политички привржен ниједној странци.**



С друге стране, помало парадоксално, **он јесте био религијски бунтовник.** Кршио је од давнина установљена религијска правила, чинио је добротина у суботу (у којој се није смело чинити ништа, па ни добро дело), тумачио је закон на свој начин. Једном речју, био је слободан од закона, штавише - био је изнад закона. На приговоре због тих престапа одговарао је бескомпромисно, остављајући приговараче у недоумици. При свему томе он је имао нешто чему се они нису могли супротставити. Имао је најмоћнији аргумент - чинио је само дела љубави. И тако га је из дана у дан било све теже победити. На крају се замерио банкарима и мењачима новца, пололивши столове - банке испред храма, истовремено се посебно замеривши и свештенству храма, које на крају није нашло

Ко је био Исус?

Пише: Епископ захумско-херцеговачки и приморски Григорије
субота, 07 јануар 2017 13:06

ефикаснији одговор на Исусова дјела него да га убију. Међутим, за такав (зло)чин била им је потребна сагласност политичара, тј. римског намесника. А он се понео (као што то обично бива када је у питању политичка моћ) опортунистички, тј. прилагодио се ситуацији, удовољио маси и сагласио се са пресудом првосвештеника Ане и Кајафе да се Исус разапне, иако, руку на срце, као што и сам Пилат рече, "није налазио никакве кривице на њему".

А ко је сачињавао масу? Масу су сачињавали чувари верског закона, најревноснији националисти и религиозни фанатици. И ко је и како ту масу покренуо? Масу која је викала "распни га, распни" највероватније су покренули они који су имали интерес (напред поменути службеници у храму и око храма). Они су објаснили окупљеној гомили да Исус каже да ће срушити храм и, што је најгоре, да он проповеда спасење свих народа и штавише царство које неће бити успостава владавине једино Израиља. Први се изгледа разочарао Јуда, а потом и разни други, већ поменути. А потом су на пречац организовани избори на којима су бирали између Исуса и Вараве. Варава је био један од оних бунтовника које је Рим затворио због оружане побуне и отуђивања материјалних добара. Варава је, дакле, био политички апсолутно крив, а притом чини се и криминалац (бараба). Међутим, као што рекосмо, Пилат, у својој недоследности, под притиском јако изражене воље већине, убија необично обичног Исуса, иако га је супруга тог јутра молила да не учествује у проливању крви тог праведника. Но он од свега само пере руке (познато Пилатово прање руку).

Исус, међутим, благословивши са крста своје убице, остаје до краја доследан и веран свакој својој речи показујући још једанпут да су једино дела љубави вечна. Он, као и на почетку, када је дошао међу нас праћен анђеоском песмом "слава на висини Богу и на земљи мир а међу људима добра воља", одаје славу Богу и чини мир одобривољавајући људе да негују љубав међу собом. То га чини славним до данас и дародавцем божанске топлине нашим охладнелим срцима, као што је онда својим рођењем донео топлину у хладну пећину.

Ко је био Исус?

Пише: Епископ захумско-херцеговачки и приморски Григорије
субота, 07 јануар 2017 13:06

